

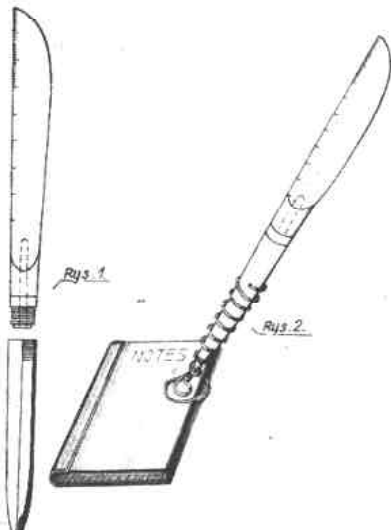
WIELOCZYNNOŚCIOWY DŁUGOPIS

Zasadniczą funkcją ołówka, wiecznego pióra lub długopisu jest pisanie. Wymienioną funkcję każdy z tych przyrządów spełnia w inny sposób: ołówek — za pomocą rdzenia grafitowego, wieczne pióro — za pomocą specjalnej stalówki połączonej ze zbiornikiem atramentu, a długopis — za pomocą stalowej kulki i tuszu znajdującego się wewnątrz niego w osobnym wkładzie rurkowym.

Każdy z tych przyrządów pisarskich, w zależności od zawartego w nim elementu piszącego, jest inaczej zbudowany i inaczej działa. Najprostszy w budowie i działaniu jest ołówek grafitowy. Bardziej złożoną budową i nieco odmiennym działaniem odznacza się pióro wieczne, ale najciekawiej zbudowany i najpraktyczniejszy w użyciu jest długopis.

Na tym jednak funkcja długopisu nie kończy się, gdyż jak okazuje się z projektu wynalazczego, opracowanego przez mgra Mariana Urbańczyka, zarejestrowanego w Urzędzie Patentowym PRL pod nr 15181, długopis może spełniać jeszcze inne funkcje, wprawdzie nie związane bezpośrednio z pisanie, ale nie mniej od niego użyteczne, a mianowicie funkcję noża do przecinania papieru, funkcję przymiaru kreskowego do sprawdzania niewielkich wymiarów (w granicach od 80 do 100 mm) i możliwość rysowania krótkich linii.

Funkcje te spełnia górna, wydłużona część długopisu, przedstawiona na

rys. 1, w której lewy, odpowiednio zgrubiony i prosty brzeg tworzy krawędź przymiaru z podziałką milimetrową, a prawy, nieco zaokrąglony przy końcu i odpowiednio ścieniony, tworzy ostrze noża do przecinania papieru.

Wydłużenie i rozszerzenie górnej części długopisu w niczym nie utrudnia normalnego posługiwania się nim przy pisaniu.

Dla ułatwienia przechowywania długopisu w pozycji pionowej (w czasie chwilowej przerwy w pisaniu) można zaopatrzyć go w spiralną sprężynę z drutu, wykonaną wg rys. 2.